

den Kreditforening, der er projekteret, endnu større, end de var i Forvejen. Jeg gentager, at jeg erkender, at disse Kurser ikke ubetinget maa tages som afgørende med Hensyn til Skibenes Handelsværdi, men det kan jo ikke bortdisputeres, at Svingningerne i Kurserne i meget høj Grad betegner Svingningerne i den Evne, som et Selskabs Ejendele, her altsaa Skibene, har til at forrente sig, til at tjene Penge til Selskabet, hvad der altsaa maa finde Udtryk i Skibenes Værdi i Handel og Vandel. Det forekommer mig derfor, at det er ganske urigtigt, naar man i det høje Landsting ret direkte har villet sammenligne en Kreditforening for industrielle Ejendomme. Jeg tror slet ikke, man bør gøre noget saadant. I en Kreditforening for industrielle Ejendomme kan der selvfølgelig hændes noget skæbnesvangert for enkelte Fabrikker, men i det store og hele vil det sikkert kun være enkelte Grene af Industrien, der under en Depressionsperiode vil blive ramt føleligt; med Skibe er Forholdet derimod det stik modsatte. Naar man der har daarlige Tider, vil hele Kategorien, saa at sige samtlige Skibe, i alt Fald for saa vidt man her taler om Tramps, altsaa Skibe, der gaar i almindelig Fragtfart, blive ramt. Derfor er Risikoen der jo ganske anderledes stor, end den er i en Kreditforening for industrielle Ejendomme.

Det næste Punkt, som jeg mener kunde blive af Betydning, naar Talen er om, hvorvidt der i dette Forhold vil frembyde sig en Risiko for Laangiveren, er dette, om Forsikringssummen altid vil blive udbetalt. Jeg erkender — og jeg understreger stærkt, at jeg erkender det —, at de Ændringer, der blev gennemført i Landstinget med Hensyn hertil, er en meget stor Forbedring, men det lader sig ikke nægte, at der dog bliver et Hul tilbage. Det vil fremgaa af den Skrivelse fra danske Søassurandører, der findes i Landstingets Betænkning, Tillæg B. Sp. 1337, at der, naar et Skib kommer i Ulykke, kan indtræde saadanne Forhold, at Forsikringssummen ikke dækker paa en saadan Maade, som det er ønskeligt.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om, hvorvidt Amortisationen kan afpasses saaledes, at der ikke frembyder sig nogen nævneværdig Risiko. Her er der i Bemærkningerne til Lovforslaget givet en Oplysning, som stammer fra „Bureau Veritas“, om, hvor længe Skibe kan holdes i de forskellige Klasser, og man synes af denne Oplysning at have draget Slutninger med

Hensyn til, hvor hurtigt et Skib forgaar eller gaar saa langt ned i Værdi, at Pantesikkerheden væsentlig forrykkes. Jeg mener her at burde paapege, at denne Erklæring fra „Bureau Veritas“ ikke har nogen nævneværdig Værdi i denne Forbindelse. Saa vidt mig bekendt bedømmer „Bureau Veritas“ dette Forhold alene — eller ganske væsentligt — ud fra den Betragtning, om et Skib er sødygtigt eller ikke, men i det Forhold, her er Tale om, kommer der ganske andre Momenter i Betragtning; her gælder det om at udfinde, hvad et Skib er værd til enhver Tid, og et Skib, der i og for sig er fuldt sødygtigt, kan være blevet gammeldags, en Kulsluger, i Forhold til, hvad der bygges af Skibe nu. Det kan f. Eks. ogsaa udkræve et særlig stort Mandskab i Forhold til, hvad der udkræves i Nybygninger, det kan, hvis det er et Skib, der er indrettet til Passagerbefordring, være indrettet paa en saadan Maade, at Publikum senere ikke finder sig til Rette med det, det kan være konstrueret saaledes, at det er for skarpt, for dybtgaaende, saaledes at det ikke passer til den Fart, der er blevet moderne. Det kan kort sagt være underkastet Forhold, der er af en saadan Natur, at dets Værdi er sunket langt under, hvad den vilde have været, hvis den alene skulde fastslaaes paa Basis af Skibets Sødygtighed. Jeg mener derfor, at den Erklæring, der foreligger fra „Bureau Veritas“ i denne Forbindelse, langt fra er vejledende, men næsten snarest maa siges at være vildledende.

Jeg vender mig — idet jeg stadig endnu holder mig til Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Risiko for Laangiveren — til det Punkt, om det solidariske Ansvar kan tænkes at dække Laangiveren, hvis Skibets Salgsværdi ikke kan dække ham, og her er Forholdet jo det, som jeg nævnede før, at det gensidige Ansvar her ikke betyder tilnærmelsesvis det samme, som hvor man har solidarisk Ansvar mellem Personer. Værdien af Aktieselskabers og Personers Ansvar maa i denne Henseende ikke forveksles. Men dertil kommer, at det fremgaa af Lovforslaget, saaledes som det foreligger for os, at man har tænkt sig, at Kreditforeningen skulde have Lov til at træde i Virksomhed, allerede naar der er anmeldt Panteforskrivninger for 1½ Million. Det er ganske vist Ministeren, der skal skønne over, hvorvidt Panteforskrivningerne er fordelte paa et tilstrækkelig stort Antal Skibe. Men som man vil have set, har Landstinget fundet Anledning til at fravige Bestemmelsen om, at der ikke